

Wetsvoorstel nieuwe regels inzake huisvesting vergunninghouders

Mijn reactie op persoonlijke titel:

Particuliere koop- en huurwoningen inzetten voor huisvesting.

Ik zou graag zien dat er gekeken wordt naar het Belgische systeem. Waarbij het mogelijk wordt gemaakt om doelgroepen zoals statushouders (tijdelijk) in particuliere koopwoningen te plaatsen. Veel koopwoningen en trouwens ook huurwoningen staan al lange tijd leeg. Gedacht kan worden aan woningen die meer dan 1 jaar onbewoond zijn. (over deze termijn zou politiek) onderhandeld kunnen worden.

Dit zal tevens een uitstekende stimulans zijn om wat realistischere rijzen te vragen voor een koopwoning op bepaalde plekken.

Daarnaast moet er een verbod komen op de verkoop van sociale huurwoningen.

Woningcorporaties of andere partijen zouden eerder de financiële en wettelijke mogelijkheden moeten krijgen om particuliere woningen te kunnen kopen dan wel te kunnen huren. En tevens de mogelijkheden om deze woningen om te kunnen bouwen dan wel te kunnen splitsen in meerdere eenheden. Zo staan er binnen de gemeentegrenzen vele woningen met veel grondoppervlak bij de woning. Waar gemakkelijk veel meer mensen zouden kunnen wonen. In 1964 werd al voorspeld dat Nederland in het jaar 2000 20 miljoen inwoners zou hebben.

Fikse toename vluchtelingen in de wereld sinds de jaren 90. Vooral de laatste 10 jaar. En het worden er nog meer... waarschijnlijk

Sinds de jaren 90 is vooral het aandeel van mensen dat vluchteling is vanwege oorlog of een gewapend conflict flink toegenomen. En dit zal in de toekomst alleen nog maar veel meer kunnen worden. Zeker gezien de geostrategische ontwikkelingen in de wereld. Er komen wat dat betreft zeer onzekere tijden aan. Ook voor Europa en Nederland. Mensen zullen het flink gaan voelen in hun portemonnee. Men zou zich haast afvragen of al dat wapen- en ander defensie-middelen gekocht zijn om de Russen tegen te houden. Of dat ze gekocht zijn om de eigen bevolking op afstand te houden, als de enorme chaos daadwerkelijk uitbreekt voor 2030. Of schets ik nu een iets te dystopisch beeld van de toekomst. Zoals in die grauwe sciencefictionfilms. Vast staat wel dat we in een tijd van een enorme transitie zitten. Waarbij er heel wat staat te veranderen in de wereld. De balance of power in de wereld is aan het schuiven.

Criteria voor opvang van statushouders

Niet alleen het aantal inwoners zou criteria moeten zijn, maar ook de oppervlakte bewoonbare plek per persoon zou een criterium moeten zijn. Maar zeker ook de kosten tegen de marktprijs per vierkante meter. Hetgeen zou betekenen dat opvang in Amsterdam een stuk minder aantrekkelijk wordt. Omdat opvang in Amsterdam relatief duur is per vierkante meter. Terwijl Drente een stuk goedkoper zou zijn. Op voorwaarde dat bij die opvang voldoende geld beschikbaar wordt gesteld voor adequate infrastructuur en andere belangrijke voorzieningen. Met andere woorden dat een deel van het vele geld dat naar de Randstad gaat naar de regio's

gaat. Mede op basis van economische afwegingen zou gekeken kunnen worden waar (bepaalde) statushouders het beste geplaatst kunnen worden. Hiervoor zou men een criterialijst kunnen opstellen. Ook zou gekeken kunnen worden naar het aandeel van mensen met psychische en psychiatrische en psychosociale problemen in een bepaald gebied. Daar waar al enorme problemen zijn, zou men kunnen besluiten om daar geen statushouders te plaatsen.

Integratie van statushouders.

De taal leren in zowel het woord als het schrift is van cruciaal belang. Nogal wat statushouders zijn onbekend met het Latijnse schrift, zoals wij dat kennen in Nederland. Wel kennen ze bijvoorbeeld het Arabische schrift, het Cyrillische of een ander schrift zoals het Ge'ez dat gebruikt wordt door bepaalde groepen mensen in Eritrea. Ook is een enorm deel van de statushouders analfabeet. Daar zou naar gekeken moeten worden. Verder zijn heel veel statushouders de Engelse, Duitse en/of Franse taal niet in onvoldoende mate machtig. Waardoor het lastig te communiceren is. Er is wat dat betreft een enorme taalafstand. Bij communicatie maakt men dan ook gebruik van een AI-vertaalprogramma dat gesproken tekst in het Engels of Nederlands omzet naar tekst. En die tekst vertaalt naar de taal die de statushouders begrijpen. Men praat als het ware via een digitale tolk met de ander. Iets wat enorm vermoeiend kan zijn. Zo kan het lastig zijn om de urgentie van bepaalde simpele dingen, die voor de meeste Nederlanders heel vanzelfsprekend zijn, uit te leggen. Denk hierbij bijvoorbeeld dat bepaalde soorten textiel niet in de textielcontainer mogen. Niet iedereen heeft een smartphone op zak.

Wat dat betreft zou het een goede zaak zijn dat gemeenten of andere instanties statushouders actiever zouden benaderen. De gedachte dat mensen uit eigen initiatief zouden komen, is veel te veel bekeken vanuit de Nederlandse mindset. Men gaat veel te veel uit van de eigen zelfredzaamheid. Veel beter is het om regelmatig huisbezoeken af te leggen. En de mensen daadwerkelijk overal mee naar toe te nemen. Niet alleen maar de mensen een stortvloed van informatie uit te storten en te zeggen: "Hier heb je een folder: Kun je alles nog rustig na lezen. Als je daarna nog vragen hebt, hoor ik het wel.". Mensen aan het handje meenemen als ware. Mensen zelf te laten ervaren.

Niet iedereen die in het AZC zit is vluchteling.

Er zitten genoeg mensen in het AZC die geen vluchteling zijn. Veel mensen komen op basis van een visum Nederland binnen en willen na 3 maanden verblijf in Nederland niet meer weg uit Nederland en komen dan op een gegeven moment in een AZC terecht. Het gezegde luidt niet voor niets: Migreren doet migreren. Als er eenmaal mensen zijn uit een bepaald gebied of land, komen er meer mensen uit dat bepaalde gebied of land. Dit kan afgeremd worden door een financiële prikkel in te bouwen in de vorm van een borg van € 10.000 naast de zorg dragen voor kosten van huisvesting en onderhoud. In ieder geval een prikkel, die stimuleert dat mensen terug gaan naar het land van herkomst.

Na je 30ste nog bij je ouder(s) wonen(, maar wel flink last hebben van de kostendelersnorm)

Voor mij is het totaal een raadsel waarom iemand van nog geen 25 jaar gelijk een woning zou moeten kunnen kopen. Waar is dat idee op gebaseerd? Wel vind ik dat elke nog thuiswonende 30-plusser in Nederland het recht heeft op zelfstandige woonruimte met sanitaire voorzieningen, een eigen woonkamer, keuken, hal, berging (voor de fiets) en andere spullen. Bij toewijzing van sociale huurwoningen zou hier rekening mee gehouden kunnen worden. Waarbij wel het criterium geldt dat 30-plussers moeten kunnen aantonen, dat hij of zij tenminste de afgelopen 5 jaar bij zijn of haar ouder(s) heeft gewoond en ingeschreven staat bij de woningcorporatie. Dit is veel eerlijker. Iedereen weet waar hij of zij aan toe is. Verder dient de kostendelersnorm geheel afgeschaft te worden. Mocht men daar niet helemaal voor te porren zijn. Of de kostendelersnorm pas te laten gelden voor nog thuiswonende 40-plussers. Als hardwerkende Nederlander heb ik veel meer last van mijn lage loon dan dat andere groepen mensen gratis geld zouden krijgen.